

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Миколаївській області

Слідчий відділ

вул. Спаська, 40, м. Миколаїв, 54001, тел./факс (0512) 37-43-95
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_myk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001639

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Миколаїв

«16» серпня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу Управління СБ України в Миколаївській області майор юстиції **Шпак Дмитро Олександрович**, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22024150000000054 від 13.02.2024 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, нагляд за додержанням законів у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням у якому здійснює група прокурорів Миколаївської обласної прокуратури у складі: **Коніщука Михайла Васильовича (старший групи прокурорів), Бугаєва Андрія Миколайовича, Мерімеріна Олексія Геннадійовича, Малюка Антона Вікторовича, Стоянова Дениса Петровича, Коломійця Ігоря Олександровича**, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

ЛІСОВЦЯ Володимира Олександровича, 05.06.2001 р.н., уродженця с. Гладівка, Скадовського району, Херсонської області, громадянина України, українця, раніше не судимого, зареєстрованого та проживаючого за останньої відомою адресою: Херсонська область, Скадовський район, с. Гладівка, вул. Степова, 61А, тимчасового не працюючого, документованого паспортом громадянина України №006972872 від 28.10.2021, виданий Корабельним відділом у м. Херсон УДМС у Херсонській області

про те, що він підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території,

тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

**Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється особа:**

Відповідно до статей 1-2 Конституції України Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. Суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтями 5, 6 Конституції України, Україна є республікою. Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Ніхто не може узурпувати державну владу.

Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

Статтею 17 Конституції України, поміж іншого, визначено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Приписами статті 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

У статті 65 Конституції України зазначено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтею 68 Конституції України визначено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Відповідно до статті 132 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади,

збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

За змістом статті 73 Конституції України - виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Окрім викладеного, 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі за текстом - ООН). До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу. Згідно з частиною 4 статті 2 Статуту ООН, усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями ООН.

Крім того, статтями 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Згідно з пунктами 1-3 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання відповідно до принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України; утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних; утримуватись від економічного тиску, спрямованого на те, щоб підкорити своїм власним інтересам здійснення Україною прав, притаманних її суверенітету, і таким чином отримати будь-які переваги.

Окрім викладеного, згідно з описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого Російською Федерацією 22.04.2004, територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської, Миколаївської, Запорізької, Харківської, Сумської, Чернігівської областей відноситься до території України.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеною Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами,

є окупацією частини території суверенної держави України та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Статтею 42 Додатку до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї суходільної війни 1907 року визначено, що територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Женевською конвенцією 1949 року визначено, що будь-які протиріччя, які виникають між двома державами і призводять до втручання збройних сил є збройним конфліктом у розумінні статті 2, навіть якщо одна зі сторін конфлікту заперечує існування стану війни. При цьому, не має значення скільки триває конфлікт або скільки нападів мало місце.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права представники влади Російської Федерації (далі - РФ) та службові особи з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) поетапно спланували, підготували та розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ підрозділам ЗС РФ та іншим підпорядкованим їм військовим підрозділам, силовим відомствам і збройним формуванням про повномасштабне військове вторгнення на територію України, у тому числі з метою захоплення її територій.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу щодо повномасштабного військового вторгнення на територію України, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, здійснили незаконне повномасштабне вторгнення на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях. Окрім цього, останні здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви, цивільні та інші об'єкти, та окупували частину території України. Тобто, вчинили дії, спрямовані на виконання раніше розробленого злочинного плану і реалізацію вищевказаного злочинного умислу, направлені на порушення суверенітету і незалежності України, насильницьку зміну та повалення її конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, посягання на її територіальну цілісність і недоторканність, з метою зміни меж території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України та міжнародно-правовими актами, що продовжується до теперішнього часу та призвело і призводить до загибелі значної кількості людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з викладеним, 24.02.2022 Президент України видав Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затверджений Законом України № 2102-IX від 24.02.2022 «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні», відповідно до якого з 05

години 30 хвилин 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, строк дії якого у подальшому неодноразово продовжувався та який діє до цього часу.

Відповідно до вимог статті 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» воєнний стан – це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

У подальшому, військовослужбовці підрозділів ЗС РФ разом з іншими, підпорядкованими представникам влади РФ та керівництву ЗС РФ, військовими підрозділами, силовими відомствами і збройними формуваннями, діючи на виконання вищевказаного злочинного наказу представників влади РФ, здійснивши повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, крім інших сухопутних територій та населених пунктів України, у строк до 03.03.2022 зайняли та взяли під свій контроль місто Херсон та всі населені пункти Херсонської області, тимчасово окупувавши їх території з розташованими там державними органами влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, військовими частинами та іншими об'єктами.

Після цього, з метою встановлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади на територіях населених пунктів Херсонської області, які тимчасово контролюються (контролювалися) та утримуються (утримувалися) представниками окупаційної влади РФ та ЗС РФ, що підтверджується Переліком територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій, або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 (зі змінами та доповненнями), представниками окупаційної влади РФ та службовими особами ЗС РФ з числа громадян РФ та України, у тому числі місцевого населення Херсонської області, були сформовані незаконні органи влади, у тому числі правоохоронні органи, органи місцевого самоврядування, підрозділи силового блоку, тощо, які виконують (виконували) відповідні функції в інтересах окупаційної влади РФ та ЗС РФ, тим самим вчиняють (вчиняли) діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Зокрема, поміж іншого, приблизно у травні 2022 року (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) окупаційною адміністрацією РФ на тимчасово окупованій території м. Херсона створено незаконний правоохоронний орган - «Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу - Управление службы исполнения

наказаний по Херсонской области), на який покладено виконання аналогічних завдань, визначених для Державної кримінально-виконавчої служби України, однак, які реалізовувалися (реалізуються) в інтересах окупаційної адміністрації РФ у сфері виконання кримінальних покарань, та до складу якого увійшла так звана ВК «Північна виправна колонія (№ 90) Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу - ИК «Северная исправительная колония (№ 90)» Управления службы исполнения наказаний по Херсонской области»), яка знаходиться за адресою: м. Херсон, вул. Некрасова, 234

При цьому, відповідно до частини 1 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон) тимчасово окупована РФ територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права. Тимчасова окупація РФ територій України, визначених частиною 1 статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Пунктом 7 частини 1 статті 1-1 Закону передбачено, що тимчасово окупована РФ територія України - це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль, або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

За змістом частин 1-3 статті 9 та статті 19 Закону, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акту цивільного стану. Особи, винні у порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність, передбачену законом.

Разом з тим, громадянин України Лісовець Володимир Олександрович, 05.06.2001 р.н., достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії проти України, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення її території, достеменно знаючи та розуміючи факт захоплення та подальшого незаконного утримання окупаційною адміністрацією РФ та ЗС РФ території м. Херсона та Херсонської області, всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародно-правових актів, переслідуючи прямий умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, будучи громадянкою України, у період збройного конфлікту, в умовах дії воєнного стану, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсон (більш точного місця в ході досудового розслідування не встановлено) 01.07.2022 року, з ідеологічних та корисливих мотивів, погодилась на пропозицію особи з числа представників окупаційної адміністрації РФ у м. Херсоні, а саме на підставі незаконного наказу т.зв. начальника Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу – «Управления службы исполнения наказаний по Херсонской области») Соболева Є.А. № 35 від 01.07.2022 року добровільно зайняв посаду так званого «молодшого інспектора 2 категорії групи нагляду відділу безпеки Північної виправної колонії №90 Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу - «младшего инспектора 2 категории группы надзора отдела безопасности Северной исправительной колонии №90 УСИН по Херсонской области Управления службы исполнения наказаний по Херсонской области»), отримавши спеціальне звання «рядовий внутрішньої служби», тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Херсон Херсонської області правоохоронному органі.

На займаній посаді молодшого інспектора 2 категорії групи нагляду відділу безпеки Північної виправної колонії №90 Управління служби виконання покарань по Херсонській області Лісовець В.О. з моменту свого призначення, переслідуючи злочинні наміри та цілі, здійснював нагляд за утриманими особами, дотриманням розпорядку дня засудженими та забезпечував режим у незаконно створеному правоохоронному органі, тобто своїми діями сприяв встановленню та функціонуванню системи виконання покарань держави-агресора на території Херсонської області.

Таким чином, Лісовець Володимир Олександрович, 05.06.2001 р.н. підозрюється у тому, що він достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії проти України, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення її території, достеменно знаючи та розуміючи факт захоплення та подальшого незаконного утримання окупаційною адміністрацією РФ та ЗС РФ території м. Херсона та Херсонської області, всупереч нормам чинного законодавства України та міжнародно-

правових актів, переслідуючи прямий умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, будучи громадянином України, у період збройного конфлікту, в умовах дії воєнного стану, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Херсона (більш точного місця в ході досудового розслідування не встановлено) 01.07.2022, з ідеологічних та корисливих мотивів, погодився на пропозицію особи з числа представників окупаційної адміністрації РФ у м. Херсоні, а саме на підставі незаконного наказу т.зв. начальника Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу - Управління служби исполнення наказаний по Херсонской области») Соболева Є.А. №35 від 01.07.2022 року добровільно зайняв посаду так званого «молодшого інспектора 2 категорії групи нагляду відділу безпеки Північної виправної колонії №90 Управління служби виконання покарань по Херсонській області» (мовою оригіналу - «младшего инспектора 2 категории группы надзора отдела безопасности Северной исправительной колонии №90 УСИН по Херсонской области Управления службы исполнения наказаний по Херсонской области»), отримавши спеціальне звання «рядовий внутрішньої служби», тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Херсон Херсонської області правоохоронному органі, тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території міста Херсон Херсонської області правоохоронному органі,

тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України - у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий в особливо важливих справах
Управління СБ України в Миколаївській області
майор юстиції

Дмитро ШПАК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор відділу
Миколаївської обласної прокуратури
«16» серпня 2024 року

Михайло КОНІЩУК

Підозрюваному роз'яснено, що він, як підозрюваний, відповідно до ст.42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі

без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також ініціювати укладення угоди про визнання винуватості у передбачених законом випадках.

у передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення з підставою для закриття кримінального провадження.

Підозрюваний: _____

Про підозру мені повідомлено, відповідно письмове повідомлення та пам'ятки про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
« 10 » л. « ХВ. » _____ 2024 року

Завісник: _____

Повідомлення про підозру вручи
Старший слідчий в особливо важливих справах
Управління СБ України в Миколаївській області
майор юстиції

Дмитро ШТАК